T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2024/305
KARAR NO : 2024/379
KARAR TR : 07/10/2024

ÖZET: Görev uyuşmazlığına konu edilen adli yargı kararı, idari yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş bir görevsizlik kararı niteliğinde olmadığından, 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Kanun'un 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : H.K
Vekili : Av. N.K
Davalı : Adalet Bakanlığı

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacı vekili, müvekkilinin Tekirdağ 1 Nolu Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda 15/08/2016 - 11/05/2022 tarihleri arasında tutuklu/hükümlü olarak, cezaevinde bulunduğu süre içerisinde gönderdiği ve kendisine gelen tüm mektupların Uyap sistemine tarandığı ve kaydedildiğinden bahisle bu uygulamanın sonlandırılmasına yönelik talebinin Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliğinin 18/04/2019 tarih ve E.2019/749, K.2019/868 sayılı kararının reddedilmesi üzerine, söz konusu red kararına müvekkili tarafından tarafından yapılan itirazın, Tekirdağ 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 19/06/2019 tarih ve D.İş No: 2019/1252 sayılı kararıyla reddedildiğini; bu red kararına yönelik bireysel başvurunun Anayasa Mahkemesinin 05/05/2020 tarih, 2019/22915 sayılı kararıyla kabul edilemez bulunduğunu; Anayasa Mahkemesinin kabul edilemezlik kararına karşı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yapılan başvurunun 25820/18 başvuru numarası ile birleştirilerek 26/09/2023 tarihinde hak ihlali kararı verildiğini, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin verdiği bu karar üzerine Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliğinin 30/10/2023 tarih ve E.2019/749, K.2019/868 sayılı ek kararıyla müvekkilinin talebininkabul edildiği belirtilerek özel hayata saygı hakkı ve haberleşme hürriyetinin ihlal edildiğinden bahisle uğradığı ileri sürülen 20.000 TL manevi tazminatın yasal faizi ile birlikte tahsili istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. İdari Yargıda

2. **Ankara 12. İdare Mahkemesi 06/03/2024 tarih ve E.2024/396, K.2024/387 sayılı kararı**ile, uyuşmazlığın görüm ve çözümünün 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu'nun 4. maddesinde işlem ve faaliyetlere ilişkin şikayetleri karara bağlayan İnfaz Hakimliğinin görevinde olduğu gerekçesiyle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulu Kanunu'nun 15-1-a maddesi uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

> *"... Dava dosyasının incelenmesinden, Tekirdağ 1 Nolu Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda 15.08.2016-11.05.2022 tarihleri arasında tutuklu/hükümlü bulunan davacı tarafından, cezaevinde bulunduğu süre içerisinde gönderdiği ve kendisine gelen tüm mektupların Uyap sistemine tarandığı ve kaydedildiğinden bahisle bu uygulamanın sonlandırılması talebinin yerine getirilmemesi nedeniyle Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliği'ne başvuruda bulunulduğu, Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliği'nin 18.04.2019 tarih ve E:2019/749, K:2019/868 sayılı kararıyla davacının başvurusunun reddine karar verildiği, bu karara karşı yapılan itirazın da Tekirdağ 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 19.06.2019 tarih ve 2019/1252 değişik iş sayılı kararıyla reddedildiği, devam eden süreçte davacının başvurusu üzerine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Dağlı vd. Türkiye (25820/18) kararıyla davacının başvurusunun kabulüne karar verildiği, anılan karar uyarınca yeniden yapılan inceleme sonucunda, Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliği'nin 30.10.2023 tarih ve E:2019/749, K:2019/868 sayılı ek kararıyla "Davacının özel hayata saygı hakkı ve haberleşme hürriyetinin ihlal edildiğine, mektupların kurum tarafından taranarak sisteme kaydedilmemesine, başvurucuya ait mektupların varsa Uyap sisteminden silinmesine" karar verildiği, bunun üzerine davacı tarafından, uğradığı ileri sürülen 20.000,00-TL manevi zararın yasal faizi ile*

birlikte tazminine karar verilmesi istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Olayda, davacının cezaevinde bulunduğu sırada mektuplarının Uyap sistemine taranarak kaydedilmesi nedeniyle özel hayata saygı hakkı ve haberleşme hürriyetinin ihlal edilmesi sonucu oluştuğu ileri sürülen manevi zararın tazminine ilişkin iş bu uyuşmazlığın görüm ve çözümünün, yukarıda hükümlerine yer verilen 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanunun 4.maddesinde "...işlem ve faaliyetlere ilişkin şikayetleri" karara bağlayan İnfaz Hâkimliğinin görevinde olduğu, dolayısıyla anılan hususlara ilişkin şikayeti karara bağlamakla bakmakla görevli olan adli yargı yerinin aynı şikayetten kaynaklanan manevi tazminat istemine de bakmaya görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Nitekim, benzer uyuşmazlıklara ilişkin olarak, Uyuşmazlık Mahkemesi tarafından verilen 23.11.2020 tarih ve E:2020/652, K:2020/682 sayılı karar ile Ankara Bölge İdare Mahkemesi 10. İdari Dava Dairesi'nin 14.10.2021 tarih ve E:2021/2817, K:2021/3281 sayılı kararı da bu yöndedir.

Açıklanan nedenlerle;

Davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine..."

3. Davacı vekili, bu kez aynı olay nedeniyle fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak üzere 50.000 TL manevi tazminatın davalıdan tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

B. Adli Yargıda

4. **Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliği 01/04/2024 tarih ve E.2024/1586K.2024/1535 sayılı kararı**ile, başvuru konusunun İnfaz Hakimliğinin 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu'nun 4. maddesinde belirtilen görevlerin dışında kaldığı gerekçesiyle, aynı Kanun'un 6/1. maddesi gereğince dilekçenin reddine karar vermiş, karara itiraz edilmesi üzerine Tekirdağ 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 24/04/2024 tarih ve D.İş No: 2024/591 sayılı kararıyla verilen itiraz reddedilmiş,karar kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir :

"...Dosyanın incelenmesinde; Başvurucunun Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) tarafından Dağlı vd./Türkiye (25820/18) başvurusuna ilişkin 26 Eylül 2023 tarihinde verdiği karar üzerine Hakimiliğimizden tazminat talebinde bulunduğu anlaşılmıştır.

Başvurucunun tazminat talebinin İnfaz Hakimliği görevi dışında kaydığı, tazminat talebi ile ilgili Asliye Hukuk Mahkemelerine başvurulabileceği değerlendirilmekle dilekçenin reddine karar vermek gerekmiştir

KARAR: Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere:

1-Başvuru konusunun infaz hakimliğinin 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu'nun 4. Maddesinde belirtilen görevlerin dışında kaldığı anlaşıldığından 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu'nun 6/1. Maddesi gereğince DİLEKÇENİN REDDİNE,

2-Kararın bir örneğinin hükümlüye tebliğine, tebellüğ belgesinin hakimliğimize GÖNDERİLMESİNE ..."

5. Davacı H.K20/05/2024 tarihli dilekçesiyle olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi amacıyla mahkememize hitaben yazılı dilekçe ibraz etmiştir.

6. Davacı vekilinin dilekçesi ile 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesine göre doğduğunu öne sürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvurması üzerine, Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliği tarafından davadosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmiştir.

III. İLGİLİ HUKUK

7. Anayasa'nın *"Uyuşmazlık Mahkemesi"* başlıklı 158. maddesişöyledir:

"Uyuşmazlık Mahkemesi adli ve idari yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözümlemeye yetkilidir.

Uyuşmazlık Mahkemesinin kuruluşu, üyelerinin nitelikleri ve seçimleri ile işleyişi kanunla düzenlenir. Bu mahkemenin Başkanlığını Anayasa Mahkemesince, kendi üyeleri arasından görevlendirilen üye yapar.

Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesinin kararı esas alınır."

8. 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un*"Mahkemenin görevi"* başlıklı 1. maddesinin birinci fikrası şöyledir:

" Uyuşmazlık Mahkemesi; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile görevlendirilmiş, adli ve idari yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözmeye yetkili ve bu kanunla kurulup görev yapan bağımsız bir yüksek mahkemedir..."

9. 2247 sayılı Kanun'un "*Olumsuz görev uyuşmazlığı*" başlıklı 14. maddesi şöyledir:

"Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli ve idari yargı mercilerinin

tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarıncaileri sürülebilir."

10. 2247 sayılı Kanun'un *"İncelemede izlenecek sıra"* başlıklı 27. maddesi şöyledir:

"Uyuşmazlık Mahkemesi, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceler; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddeder."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

11. Uyuşmazlık Mahkemesinin Kenan YAŞAR'ın Başkanlığında, Üyeler Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Seyfi HAN, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ın katılımlarıyla yapılan 07/10/2024 tarihli toplantısında; Raportör-Hâkim Şerife ÖZDOĞAN'ın, 2247 sayılı Kanun'da öngörülen koşulları taşımayan başvurunun reddi yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın 2247 sayılı Kanun'da öngörülen koşulları taşımayan başvurunun reddi gerektiği gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra, gereği görüşülüp düşünüldü:

12. Başvurunun incelenebilmesi için 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesinde öngörülen koşulların bulunması gerektiği tartışmasızdır.

13. Mevzuat kısmında belirtilen düzenlemelere göre, Uyuşmazlık Mahkemesince 14. maddesi kapsamında bir görev ya da hüküm uyuşmazlığının incelenebilmesi için, uyuşmazlığa konu edilen karar veya kararların, adli ve idari yargı mercilerince ya da hakemliğin hakim tarafından yerine getirilmesinde olduğu gibi yargı merci sayılanlarca verilmesi ve 14. madde kapsamında olumsuz görev uyuşmazlığının varlığından söz edebilmek için de; adli veidari yargı yerleri tarafından konusu, tarafı ve sebebi aynı olan davalarda kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş görevsizlik kararlarının bulunması gerekmektedir.

14. Dava dosyalarının incelenmesinden, Tekirdağ 1 Nolu Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda 15/08/2016-11/05/2022 tarihleri arasında tutuklu/hükümlü bulunan davacı tarafından, cezaevinde bulunduğu süre içerisinde gönderdiği ve kendisine gelen tüm mektupların Uyap sistemine tarandığı ve kaydedildiğinden bahisle bu uygulamanın sonlandırılması talebinin yerine getirilmemesi nedeniyle Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliğine başvuruda bulunulduğu; Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliğinin 18/04/2019 tarih ve E.2019/749, K.2019/868 sayılı kararıyla davacının başvurusunun reddine karar verildiği; bu karara karşı yapılan itirazın da Tekirdağ 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 19/06/2019 tarih ve D.İş No. 2019/1252 sayılı kararıyla reddedildiği; devam eden süreçte davacının başvurusu üzerine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Dağlı vd. Türkiye (25820/18) kararıyla davacının başvurusunun kabulüne karar verildiği, anılan karar uyarınca yeniden yapılan inceleme sonucunda, Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliğinin 30/10/2023 tarih ve E.2019/749, K.2019/868 sayılı ek kararıyla *"Davacının özel hayata saygı hakkı ve haberleşme hürriyetinin ihlal edildiğine, mektupların kurum tarafından taranarak sisteme kaydedilmemesine, başvurucuya ait mektupların varsa Uyap sisteminden silinmesine"* karar verildiği, bunun üzerine davacı tarafından, uğradığı ileri sürülen 20.000 TL manevi zararın yasal faizi ile birlikte tazminine karar verilmesi istemiyle ilk olarak idariyargı yerinde dava açıldığı; idariyargı yerince, Davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddi kararı üzerine adli yargıda davanın açıldığı; Tekirdağ 2. İnfaz Hakimliğinin 01/04/2024 tarih E.2024/1586, K.2024/1535 sayılı yargılama dosyasında başvuru konusunun infaz hakimliğinin 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu'nun 4. maddesinde belirtilen görevlerin dışında kaldığı, tazminat talebi ile ilgili Asliye Hukuk Mahkemesine başvurulabileceği gerekçesiyle 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu'nun 6/1. maddesi gereğince dilekçenin reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

15. Görüldüğü üzere, adli yargı yeri kararının *"Başvuru konusunun infaz hakimliğinin 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu'nun 4. maddesinde belirtilen görevlerin dışında kaldığı anlaşıldığından 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu'nun 6/1. Maddesi gereğince DİLEKÇENİN REDDİNE,*yönelik olduğu, idari yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş bir görevsizlik kararı niteliğinde olmadığı, olayda, 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesinde öngörülen koşullar gerçekleşmediği dolayısıyla adli ve idari yargı yerleri arasında görev uyuşmazlığı oluştuğundan söz etmenin de mümkün olmadığı sonucuna varılmıştır.

16. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak; 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun, aynı Kanun'un 27. maddesi uyarınca reddi gerekmiştir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

2247 sayılı Kanun'un 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayanBAŞVURUNUN, aynı Kanun'un 27. maddesi uyarınca REDDİNE,

07/10/2024 tarihinde, OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan Vekili	Üye	Üye	Üye
Kenan	Doğan	Eyüp	Seyfi
YAŞAR	AĞIRMAN	SARICALAR	HAN

Üye	Üye	Üye
Ahmet	Mahmut	Bilal
ARSLAN	BALLI	ÇALIŞKAN